

ДЫЯЛЕКТАЛАГІЧНЫЯ МАТЭРЫЯЛЫ: З ПАЛЯВЫХ ЗАПІСАЎ СТУДЭНТАЎ

Х.П. Варонька

З гаворкі вёскі Заазер’е Лагойскага раёна Мінскай вобласці

Матэрыялы сабраныя ў 2009 г. студэнткай аддзялення “Беларуская філалогія” БДУ Хрысцінай Паўлаўна Варонька.

Запіс праводзіўся ў в. Заазер’е, што знаходзіцца ў Лагойскім сельсавеце Лагойскага раёна Мінскай вобласці. Ад раённага цэнтра Лагойска – 4 км, ад абласнога цэнтра Мінска – каля 40 км. У вёсцы 50 двароў. Жыхары з’яўляюцца беларусамі і называюць сябе *вансачамі*.

Інфарматары:

1) *Кавалёва Ірына Міхайлаўна*, 1947 г. н., адукацыя 10 класаў, нарадзілася ў в. Заазер’е Лагойскага раёна Мінскай вобласці – [КІМ].

2) *Селіванавы Клаўдзія Міхайлаўна*, 1949 г. н., адукацыя 7 класаў, нарадзілася ў в. Заазер’е Лагойскага раёна Мінскай вобласці – [СКМ].

3) *Хадасевіч Ганна Матвееўна*, 1926 г. н., адукацыя 7 класаў, нарадзілася ў в. Рудня Лагойскага раёна Мінскай вобласці, ў в. Заазер’е пераехала ў 1979 г. – [ХГМ].

Пра заазёрскае возера

У даўнія часы паставілі, нам тут царкву, а мы шчэ тады паганамі былі. У царкоў ніхто не хадзіў. Божанька згнёваўся на нас, і за водну ночку правалілася царква, пад зямлю. На гэтым месцы зараз возера вялікае. [КІМ]

Аповед пра закапаны скарб

Гавораць, што тут дзэта каля возера клад зарыты, якісьці паніч яго прыхаваў і, канайшы не паспеў каму-та расказаць пра яго, а можа, і не хацеў. Дык яго служака адзінажды падслухаў, брадоціну сонную свайго пана, ды і пайшоў, шукаць грошы. Доўга хадзіў, але нічагуся не найшоў. І сёння шукаюць гэты клад. [СКМ]

Легенда пра замак

Месца гэта так і называецца “Замак”. Гэта, наўра, самая высокая точка ў нас. Жыў тут калісь нейкі князь, было ў яго шмат грошаў, якія ён збіраў і закопваў пад мурам свайго шыкоўнага замка. Памёр ён неяк знячэўку і нікому сказаў, дзе грошы схараніў. Пайшоў адзінажды адзін смяляка шукаць гэтыя

грошы. Толькі ўткнуў лапату ў зямлю, знік сам, і ніхто яго больш ня бачыў. Шукáць тыя грошы ня хадзіў ніхто, але ўсе знаёуць, што нешта там ёсць. [ХГМ]

Пра паходжанне вёскі Панізоўе

Жыла калісь тут адна пánначка Зоя, была яна вельмі капрызная, свавольная. Аднаго рáзу, спяшаючыся на бáлю, скамандавала ёхаць прáма праз багну. Ну і паёхалі. Загрáзла карэ́та. Служакі не́як вы́лезлі, а пánначку вы́цягнуць не паспéлі. Стáлі называ́ць вёску Панізоўе, г. зн. вёска пáні Зоі. [ХГМ]